

VERENIGING "ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg. 57a 'S-Gravenhage Tel: 6845 41
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

22e jaargang nr.31

=====
nadruk verboden

=====
21 april 1978

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn, zoals u weet, niet alwetend of onfeilbaar. U denkt dus na over alles, wat gezegd zal worden en vormt u daarover een eigen oordeel.

Ons onderwerp voor vanavond dient van een meer geestelijke aard te zijn. Daarom wil ik met u spreken over:

L A T E N T E K R A C H T

=====

In elke mens schuilen vele vormen van kracht, die maar zelden tot uiting komen. Worden deze meestal latente mogelijkheden meer permanent en normaal gebruikt, dan zal men die gemeenlijk aanspreken als occulte of paranormale krachten. In andere gevallen zal men eerder spreken over een overprestatie onder grote emotionele druk.

Het laatste komt er op neer, dat iemand veel harder zal lopen met een nijlge hond, of een vent met een knuppel achter zich aan, dan men anders meent ooit te kunnen doen. Onder die omstandigheden houdt men een prestatie ook langer vol en kent men minder inzinkingen.

Maar laat ons eerst een spreken over de basis van het merendeel van de latente krachten in de mens. Deze zijn deels materieel of semimaterieel. En daarom kom ik allereerst bij de zon terecht. Deze zendt buiten het kenbare licht nog heel wat andere stralingen uit, waaronder enkelen, die men als zijnde van niet-magnetische aard kan omschrijven.

Een deel daarvan zou men m.i. wel een soort zonnefluïdum kunnen noemen. Zeker is, dat sommige mensen dit gemakkelijker en in grotere mate op kunnen nemen dan anderen. En juist degenen, die deze kracht in grotere mate kunnen absorberen, blijken bepaalde krachten en gevoeligheden gemakkelijker te ontwikkelen.

Het gaat mij hierbij niet om zuiver geestelijke krachten. Ik doel op zaken als paranormale genezing, wichelroedelopen, psychometrie en dergelijke zaken. Dezen berusten op een gevoeligheid, die door opname van de genoemde vorm van ~~zonne-energie~~ aanmerkelijk toe pleegt te nemen.

U behoeft mij niet op mijn woord te geloven. Er is, o.m. in de Usa over deze kracht gepubliceerd door iemand, die zelfs apparaten heeft gemaakt om deze straling op te vangen en te versterken. Hij stelt, dat dit een kracht is, die alleen aan de werking van de zon kan worden toegeschreven en stelt op grond van experimenten, dat zij zowel de levenskracht als iets, wat hij aanduidt als psi-krachten, aanmerkelijk versterkt zullen worden.

De man stelt verder, dat bepaalde uitbarstingen op de zon hierbij vaak een rol spelen. Hij konstateerde n.l., dat in perioden, dat de zon vlekken vertoonde, zijn apparaten meer kracht uitstraalden en zijn proefpersonen gemakkelijker konden reageren op niet zintuigelijke invloeden. Waaruit u hopelijk duidelijk is geworden, dat het hier gaat om meer dan een door mij gegeven stelling.

Wat een mens doet met die kracht? In de eerste plaats is het een levenskracht, die je opneemt. Wanneer je van hier uitgaat, kun je niet nalaten te denken aan de oude chinese stellingen omtrent de levensstromen en hun polariteiten.

Trouwens, bij acupunctuur werkt men eveneens met een kracht, die tot op heden niet goed konstateerbaar is. Maar wel is gebleken, dat bij acupunctuur behandelingen bij daglicht betere en snellere resultaten worden verkregen dan bij een zelfde behandeling bij kunstlicht. Kennelijk een kwestie van een kracht of straling, die, wanneer de zon de aarde en de mens gemakkelijk en volledig kan bereiken, sterker is dan in andere gevallen.

Uw latente kracht ligt dus zeker niet in de eerste plaats en alleen in datgene, wat u zelf op kunt brengen, maar ook in datgene, wat u kunt opnemen. Probeer je de absorptie van deze kracht te benaderen en de grote verschillen daarin te verklaren, zo wordt duidelijk, dat de mate, waarin zij wordt opgenomen door een mens, vooral emotioneel bepaald wordt.

Voor de kenners: het proces van opname en omvorming speelt zich voornamelijk af in de z.g. tweede laag van de aura. Wanneer hierin een zekere gelijkmatigheid bestaat, zal een kleur optreden, die volgens de meeste beschouwers tussen geel en oranje is. Blijkt deze kleur op te treden, dan blijkt al snel, dat de eigen levenskrachten toenemen, dat er sprake is van een opnemen van kracht. Het gevolg hiervan is al snel, dat iemand wiens aura regelmatig deze toestand bereikt, zowel voor zichzelf als voor anderen meer kan presteren, zelfs in zuiver stoffelijke zin.

Wat ons de vraag laat, waarom mensen de z.g. paranormale prestaties eerder verrichten, wanneer zij in een noodsituatie verkeren, dan bij een normaal en rustig leven. Ik ben van mening, dat het ontstaan van een soort kortsluiting hier verantwoordelijk zal zijn.

U kent het verschijnsel van een stervende, die opeens

zich manifesteert bij b.v. het bed van een familielid, terwijl hijzelf zich ver weg bevindt. Veelal neemt het verschijnsel de vorm aan van een verschijning die niet kan spreken, maar alleen met een droevig gebaar afscheid neemt, of zelfs geheel niets schijnt te doen. Wel zal de verschijning tot in details in overeenstemming zijn met de plaats en wijze, waarop men sterft.

Alweer een fenomeen, waarvan u niet op mijn gezag behoeft aan te nemen, dat het bestaat. Vele gevallen van die aard zijn onderzocht en opgetekend door o.m. de R.S.P.R.

Schijnbaar zijn vele van die verschijningen in tegenpraak met het tot nu toe door mij gesteld omtrent de toestand van de tweede laag van de aura. Maar kunt u zich voorstellen, dat een mens zo bang kan worden, dat hij eenvoudig niet meer in staat is verder bang te zijn? Kunt u zich voorstellen, dat een mens een psychische of lichamelijke schok kan krijgen, waardoor opeens alle emotie wegvalt, soms zelfs voor langere tijd?

De wetenschap kan u verzekeren, dat dergelijke toestanden geen uitzondering vormen, evenmin als andere vormen van emotionele fixatie door shock. Maar dit betekent dan ook, dat de tweede laag van de aura geheel tot rust kan komen, of tenminste een dergelijk homogeen beeld vertoont, dat hierdoor een versterkte opname van de door mij genoemde uitstraling van de zon mogelijk zal worden.

Indien daarbij een besef van sterven een rol speelt, zal men zich wel bezighouden met b.v. degenen, die men achter laat. Wat dan weer tengevolge heeft, dat men gemakkelijker een z.g. dubbel kan uitzenden en over zoveel energie beschikt, dat men het bewustzijn van de ander dermate kan beïnvloeden, dat men ook kenbaar voor die ander kan verschijnen.

Er zijn ook andere gevallen, waarin die kortsluitingstheorie waarschijnlijk wordt. Er zijn mensen, die b.v. een klap op hun hoofd krijgen en daarna opeens sterk paranormaal begaafd blijken te zijn. Zijn zij daarnaast reeds zakelijk redelijk begaafd, dan kunnen zij daardoor vaak verder een heel goed leven voeren en veel verdienen, zoals iemand, die zijn gaven dankt aan een val van een ladder.

Ook in deze gevallen is het waarschijnlijk, dat de vergrote opname van energie en de daarmee gepaardgaande toename van gevoeligheid te danken is aan een soort kortsluiting in hersenen of zenuwstelsel.

Wanneer je probeert na te gaan, waar deze kortsluiting in de meest flagrante gevallen optreedt, zo blijkt dit voornamelijk in de kleine hersenen te zijn en niet, zoals men mogelijk zou veronderstellen, in de frontale hersenlobben.

De reden hiervan is zeer waarschijnlijk, dat de overdracht van emoties naar het lichaam verloopt middels signalen, die vanuit de grote hersenen naar de kleine hersenen lopen, waarop de laatste op hun beurt signalen uitstralen naar de klieren, die met hun afscheidingen het interne evenwicht van de interne secreties bepalen.

Wanneer het bewustzijn dus b.v. paniek of woede registreert, geven de kleine hersenen signalen door, waardoor eerst dan ook lichamenlijk alle tekenen van die emotie voelbaar en kenbaar worden. Is deze verbinding niet aanwezig, of verloopt zij trager dan normaal, zo zal bij het optreden van een mentale

spanning de lichamelijke reactie achterwege blijven of sterk achterlopen. Wat wil zeggen, dat tijdens de sterke mentale spanning, wilsuïting e.d. lichamen en daarmee ook in de tweede laag van de aura nog een grote rust zal bestaan, waardoor een passende opname van kracht mogelijk wordt. Deze zal dan de mentale wens, poging e.d., versterken, waardoor een prestatie mogelijk wordt, die zonder deze extra kracht onverklaarbaar zou zijn.

Ik stel hierbij, dat de werkelijke prestatie niet afhankelijk is van de aanwezigheid van de nodige externe apparaten of invloeden. Wat menigeen onder u zal doen mompelen, dat een wichelroedeloper wel degelijk een wichelroede nodig heeft om te kunnen werken.

U hebt gelijk. Maar vraag u eens af, waarom dan wel die roede noodzakelijk schijnt te zijn. De gevoeligheid van de mens ligt in hemzelf, niet in de roede, dat zult u met mij eens zijn. Volgens mij heeft hij de roede dan ook alleen nodig, omdat hij niet in staat is, zijn afstemming op een bepaalde stof en de reacties, die hij zo verkrijgt, over te brengen naar zijn direct bewustzijn. Dank zij zijn werktuig zet hij nu de onderbewuste waarnemingen om in een onwillekeurige spierbeweging, welke dan weer resulteert in de afwijking van de wichelroede.

Ook bij het gebruik van de pendel hebben wij met iets dergelijks te maken: men maakt zo onderbewuste impulsen voor zich en anderen zichtbaar, maar zou, indien men voldoende ontwikkeld en bewust is, ook zonder het hulpmiddel dezelfde resultaten kunnen behalen.

Een ander voorbeeld van ondersteuning van de mentale en geestelijke gevoeligheden door stoffelijke zaken en gebaren kunt u constateren bij psychometristen, die het voorwerp, waarover zij iets gaan zeggen, plegen te belasten, er mede frommelen, het op bepaalde plaatsten tegen hun lichaam drukken.

Een goede psychometrist kan op deze wijze vaak zeer opvallende en juiste konstateringen doen omtrent onbekende mensen en omstandigheden enz. Maar hiermede is de vraag niet opgelost, waarom een psychometrist wel bepaalde zaken kan aflezen en u niet.

Ongetwijfeld hebt u latent dezelfde krachten en mogelijkheden. Maar u komt er niet toe, zelfs maar te proberen dezen te gebruiken. En zelfs, wanneer u eens een poging waagt, zal er weinig van terecht komen.

Hier speelt de instelling van de mens een rol. De psychometrist zal, op het ogenblik, dat hij iets zegt, - zich niet afvragen, of dit wel redelijk is, of dit wel juist zal zijn dan wel onjuist zal blijken te zijn.

Zijn reacties zijn spontaan. Hij schakelt een deel van zijn bewustzijn a.h.w. uit en is tijdens zijn werk a.h.w. emotioneel passief. Want passiviteit voor geestelijke doeleinden berust zeker niet op een "geheel blank maken van je gedachten".

Probeer maar eens 5 minuten lang aan niets te denken. Ik kan u garanderen, dat u in deze periode zeker tussen de 200 en 300 gedachtenflitsen verwerkt. Elke keer denkt u: ik moet niet denken. En zodra u ophoudt met deze suggestie, komt er alweer een andere gedachte in u op. Vandaar deze snelle fluctuatie

Anders wordt het, wanneer je emotioneel onverschillig en dus geheel rustig bent. Dan vergroot je de spanning in jezelf door opname van de door mij genoemde kracht.

Het is niet zo eenvoudig, een vergelijk te vinden voor de wijze, waarop dit werkt. Maar mogelijk hebt u wel eens last gehad van statische electriciteit. De lading, die u kunt verzamelen, wanneer u b.v. nylon op de huid draagt(ja)

Daar is iemand, die al eens vonken heeft afgegeven. Het proces van opladen zelf is niet te bemerken. Maar wanneer je met een geleider in aanraking komt, voel je opeens een schok, op treden kleine vonken op.

Stel nu, dat een je laden met dit door de zon uitgestraalde plasma op ongeveer dezelfde wijze verloopt. U absorbeert deze a-magnetische straling van de zon op alle ogenblikken, dat sprake is van een emotionele ontspanning, rust. Je neemt dan kracht op, maar bemerkt van dit proces niets, tot het ogenblik, dat een hiervoor geschikte ontlader of geleider in uw nabijheid komt.

Als ontlader of geleider geldt in dit geval o.m. elk voorwerp of elke gedachte, waarlangs deze energie tot uiting kan komen en effecten kan gaan veroorzaken.

Waarom een gedachte hierbij ook genoemd wordt? Een gedachte is een soort trilling, die ook in de aura kenbaar wordt. Wanneer bepaalde gedachten voldoende intens door uw bewustzijn worden voortgebracht, trekken zij een deel van uw lading aan, die daarbij dan als een soort draaggolf gaat functioneren. Hierdoor worden zowel de reikwijdte, de kracht, als de mogelijke werking van het door u uitgezonden signaal aanmerkelijk versterkt. Een voorwerp kan een deel van de lading onder omstandigheden overnemen, waardoor de eigen straling daarvan sterker en duidelijker ontvangen kan worden.

Interesseert het u nog? Fijn. Dan zult u mij ook willen volgen, wanneer ik stel, dat het dus geen kwestie is van bijzondere gaven, van iets, wat de een wel en de ander nooit zal kunnen, maar eerder een kwestie van je voldoende ontspannen en de mogelijkheid beseffen of aanvoelen.

Duidelijk zal u ook zijn, dat degenen, die iets bijzonders willen presteren op dit gebied, zich daarop instellen: een toestand in zich wekken, waardoor zij meer van de noodzakelijke energie van buitenaf op kunnen nemen. En daarvoor bestaan sinds onheuglijke tijden bepaalde regels.

Probeert u het zelf maar eens. U kunt ook wel psychometreren. En dit is gemeenlijk een aardig begin voor een ieder, die wat met paranormale krachten wil gaan knutselen. Ga als volgt te werk:

Neem een voorwerp, waarvan een ander, maar niet uzelf weet, waar het vandaan komt - of iets, waaraan een bepaalde maar u niet bekende geschiedenis vast zit. Laat dit even rustig voor u liggen en probeer onverschillig te worden, zo in de geest van: nuja, ik ben toch gek, dus het geeft niet. En bovendien ben ik onder vrienden, dus kan een mislukking mij ook niet veel schelen. Trouwens, ik zou niet weten, wat ik daarvan zou moeten zeggen, dus wanneer er ook maar iets in mij opkomt, zeg ik dat eenvoudig, of het ergens mee te maken schijnt te hebben of niet.

Met dit autosuggestieve proces breng je jezelf tot rust en vaag je het gevoel, dat je vooral zinnige dingen moet zeggen weg. Je neemt niet alleen wat meer kracht op uit de omgeving en zult het voorwerp, zodra je het beroert, enige extra lading geven, maar zult ook alle indrukken, die als gevolg hiervan in u opkomen, als spontane reactie kunnen uiten.

U zult ontdekken, dat u de zaken niet zo mooi formuleert als u anders pleegt te doen, maar dat de resultaten vaak reeds bij de eerste poging treffend zijn. Probeer het maar eens een paar keren. Het is een ongevaarlijke liefhebberij. Juist daarom neem ik dit als een praktisch voorbeeld.

Ook bij paranormale genezingen speelt het voorgaande een rol. Wanneer men wil gaan genezen, zo zijn er heel wat mensen, die zich afvragen: "kan ik dit wel?" En op het ogenblik, dat je deze twijfel toelaat, verminder je reeds je mogelijkheid om werkelijk iets tot stand te brengen.

Je moogt aan je mogelijkheden twijfelen voor je ergens aan begint en desnoods nog, nadat je behandeling afgelopen is. Maar zolang je bezig bent, moet je maar één ding weten: Ik genees nu iemand.

Bij paranormale geneeswijzen volgt men vele verschillende methoden. Iemand, die gevoelig is, kan ook nog aanvoelen, waar bepaalde "vlammen" en "donkere plekken" zitten in de aura van een ander. Dan zegt men: dit trilt, dit reageert geheel niet, in andere gevallen heeft men het over: deze plaats straalt warm, gene koud enz.

Stoor u niet aan de aanduidingen, die anderen gebruiken. De hoofdzaak is, dat u, op uw eigen wijze, voor bestaande afwijkingen en onevenwichtigheden gevoelig bent. Maar zelfs wanneer je deze mogelijkheid niet ontwikkeld hebt, geldt nog steeds de vraag, wat de situatie in feite is.

Op het ogenblik, dat u ontspannen en bijna onverschillig bezig bent, dus gewoon iets doet, zonder u op het ogenblik iets van de mogelijke gevolgen aan te trekken, zult u alle krachten, die rond u aanwezig zijn, toegang geven tot uw wezen. Zelfs indien u alleen met materiele krachten werkt - laat ons dit even aannemen, ook al bestaan er andere mogelijkheden - dan zult u door deze instelling meer kracht opnemen, zoals de zon die uitstraalt.

Uw basis is genezing. U bent immers bezig, een ander te genezen, zodat dit uw handelingen enz. bepaalt? Dan is het logisch, dat u alle opgenomen extra lading als vanzelf op de ander projecteert, aan deze overdraagt.

Er is nog een ander voordeel aan die schijnbare onverschilligheid. Doordat u zich in feite neutraal opstelt, zult u ook, bewust of onbewust, gevoeliger zijn voor alles, wat een ander uitstraalt.

In deze gevallen zal de uitstraling van de patient a.h.w. een soort diagnose van diens ziektebeeld inhouden. Denk niet, dat zelfdiagnosen onmogelijk zijn, ook al komen die niet in aanvaarde medische termen tot uiting. Maar zelfs in de oude tempels van Esculapius liet men de mensen, bij voorkeur in maanlicht, slapen. Men registreerde dan hun dromen en bracht de mensen er zo toe, zelf een diagnose te stellen en

zelfs hun eigen geneesmiddelen voor te schrijven. Wat niet zo vreemd is, als het u mogelijk voorkomt. Want een lichaam weet wel degelijk, wat er aan mankeert. Maar een mens zal veelal de verschijnselen binnen het kader van zijn voorstellingen, behoeften en angsten interpreteren en zo bewust niet in staat zijn, de mededelingen van zijn lichaam juist te beseffen.

Maar alle gegevens straalt het lichaam, o.m. in de aura, wel degelijk uit. Dus wanneer u gaat reageren op de uitstraling van een ander, zal uw kracht bijna automatisch reeds op de meest juiste wijze in diens lichaam werkzaam zijn.

Wanneer u later wat bekwamer en gevoeliger bent geworden, zult u, op grond van uw ervaringen, leren op de juiste plaats "in te stralen", of "door te stralen", of "aan te blazen". Wat er zijn heel wat verschillende mogelijkheden en methoden om krachten zo doelmatig mogelijk over te brengen.

Om heel eerlijk te zijn betekent dit alles echter niet, dat men beter kan genezen, maar zal het er wel toe voeren, dat men de noodzakelijke levenskrachten en soms zelfs geestelijke krachten sneller en doelmatiger op de ander over kunnen brengen.

Dus noodzakelijk is die ervaring en gevoeligheid niet. Paranormaal genezen kunt u allen wel. Maar wanneer u zich hiermede bezig wilt gaan houden, zult u het volgende niet mogen vergeten:

Er is een verschil tussen iets, wat je een mens wilt geven en iets, wat je van een mens wilt afnemen. Wanneer u iemand van hoofdpijn wilt bevrijden en begint, uw patient in te stralen, hebt u zelf het gevoel, dat u de ander iets geeft. Uw instelling zal mede door gewoonten en gebaren bepaald worden.

Stel dat de hoofdpijn het gevolg is van een hypertensie van de hoofdhuid - spanning en sterkere bloeddruk - zul je door het instralen het verschijnsel eerder versterken dan doen afnemen. Druk daarom ook voor uw gevoel en denken kenbaar het wegnemen van spanningen uit, door "af te nemen".

Daarbij is het niet bepaald nodig te doen, of u taaie draden wegtrekt, of desnoods uw handen regelmatig af te slaan en te vegen, alsof u in stroop hebt geroerd. U moogt het voor mij doen, maar noodzakelijk is het niet, mits het denkbeeld van wegnemen maar voldoende in uw wordt gewekt en zo mogelijk ook nog op de ander wordt overgebracht.

Een groot aantal van de gebaren, houdingen e.d., die wij bij paranormale bezigheden de mensen zien aannemen, zijn in feite niets meer of minder dan symbolen, geschetste aanduidingen van hetgeen men wil bereiken. Men gebruikt zijn eigen normale denk- en gewoontepatroon dus in feite, om zo dat, wat men geestelijk of mentaal tot stand wil brengen, aan het eigen ik meer dwingend op te leggen en zo de werkingen, die men beoogt, te versterken.

Nogmaals: U kunt ook op deze wijze anderen genezen, al zal die kracht en mogelijkheid in de meesten onder u alleen latent aanwezig zijn. En wanneer u dan toch aarzelend een poging waagt, beheerst door de vraag, of het nu wel of niet zal gaan, zullen de resultaten niet al te groot zijn. Maar enig resultaat zult u heus wel boeken. U kunt het !

Heel wat mensen zijn bang om belachelijk te zijn. Zelfs wanneer zij vol interesse zich bezighouden met de verhalen van een ander, die uitgetreden was, doet men dit vaak met een soort glimlach, alsof men wil zeggen: ik vind het wel interessant, maar denkt nu niet, dat ik in zo iets geloof.

Toch komen uittredingen vaak voor. In feite is dit niets anders dan een omzetten van het persoonlijkheidsbesef naar een andere toestand van beseffen, waarnemen en beleven, desnoods ook op een andere plaats of in een andere wereld.

Dus u hoeft niet altijd delen van u zelf achter te laten, of heel andere plaatsen met uw bewustzijn te betreden. Ook niet-zintuigelijke ervaringen, die u doet zonder de binding tussen lichaam en geestelijke voertuigen, behoren tot de zaken, die men aanduidt met het woord uittreding.

Alleen je gevoeligheid en daardoor je ontvankelijkheid plus de mogelijkheid om te beantwoorden aan inkomende prikkels zijn opeens anders dan het normaal lichamelijke gebied ingesteld.

Heel wat mensen, die dit alles als mogelijk of zelfs zonder meer waar aanvaarden, stellen echter onmiddellijk daarop: Maar dat kan ik niet.

U kunt het wel. Voor de meeste mensen is dit een groten-deels latente eigenschap. Toch treedt bijna elke mens tijdens zijn aardse leven wel enige malen uit. Maar het beleefde blijft hoogstens hangen als een droom. En dat is al een moeilijkheid, want men weet gemeenlijk het verschil niet te onderkennen tussen een droom, die alleen innerlijke waarden omvat en een uittreden, waarbij indrukken van buitenaf voor de ervaringen aansprakelijk zijn.

Een grote moeilijkheid vormt bij dit alles bovendien het feit, dat je in een geestelijke wereld belevingen kunt hebben en omstandigheden kunt tegenkomen, waarvoor je niet direct hanteerbare synoniemen kunt vinden in je stoffelijk en in de hersens aanwezige besef.

Indien je al probeert zo iets weer te geven, zul je proberen het te vertalen en daarbij vooral vergelijkingen hanteren. Omschrijf b.v. eens een sinaasappel, wanneer je de naam daarvan niet kent, te voren nooit iets dergelijks hebt gezien of geproefd. De kans is groot, dat je het over een appel hebt, die een dikke schil heeft en zuur is.

Of stel u voor, dat iemand uit de tropen een sneeuwbus moet beschrijven, die hij nog nooit beleefd heeft. Er zijn dan niet voldoende ervaringsreferentiewaarden om een enigszins duidelijk en begrijpelijke vergelijking te vinden. Zoiets zult u bij uittredingen regelmatig weer tegenkomen.

In de eerste plaats dient men, wanneer men uitgetreden is, niet te proberen alles in een stoffelijk redelijk en zo mogelijk bovendien nog kritisch verband te stellen. Leg uw ervaringen vast, zonder enige kritiek of overweging. Maak daarbij b.v. gebruik van een bandrecordertje, of schrijf steekwoorden op, zodra u weer tot stoffelijk bewustzijn bent teruggekeerd. Op deze wijze legt u alles vast, volgens eigen eerste besef en reactie, terwijl u dan later de mogelijkheid alsnog hebt, de zaak meer redelijk te overdenken en te beschouwen.

Het bereiken van de nodige ontspanning om overdag uit te treden zullen velen niet op kunnen brengen. Maar tijdens de slaaptoestand is die ontspannenheid als vanzelfsprekend in de meeste gevallen. Uittreden tijdens de slaap is dus het gemakkelijkst.

Maak hiervan gebruik door uzelf voor het inslapen opdrachten te geven. Wat mogelijk weer vreemd klinkt, maar er zullen ook onder u wel mensen zijn, die het kunstje beheersen om voor het inslapen zichzelf de opdracht te geven op een bepaald uur te ontwaken. Meestal ben je dan iets voor het gestelde tijdstip inderdaad wakker.

U hebt dit wel eens geprobeerd? Fijn. Dan hebt u ook kunnen vaststellen, dat dit sukses pleegt te hebben, zolang je na het ontwaken niet zegt: Ik kan nog even blijven liggen, want ik heb nog wel tien minuten de tijd. Dan is het uren later, wanneer je weer wakker wordt.

Indien u beseft, dat u uzelf dergelijke opdrachten kunt geven, die een functioneren van een deel van het besef tijdens de slaaperiode impliceren, zult u mogelijk willen aanvaarden, dat je ook andere opdrachten aan jezelf zou kunnen geven, b.v. om uit te treden.

Begin niet uzelf op te dragen naar deze of gene wereld te gaan. U hebt daarvan gemeenlijk geen voldoende juiste voorstelling. Kies voor een poging, contact te maken met iemand, die overleden is, maar die u tijdens diens leven goed gekend hebt, of stel u in een bepaald begrip van schoonheid, een kleur, of desnoods een vorm en draag uzelf op deze in uitgetreden toestand te gaan beleven.

Laat het hier niet bij, maar beveel uzelf, zodra u wakker wordt, uw "droom" u te herinneren en deze onmiddellijk vast te leggen. In het begin zal dit gemeenlijk nogal wat vaagheden voortbrengen en zullen scherpe konstateringen en omschrijvingen eerder een uitzondering zijn.

Maar ja, u hebt deze latente mogelijkheid nog niet gebruikt en zult uw beheersing en gebruik daarvan eerst door oefening verder moeten ontwikkelen. Pas wanneer u deze proef vele malen genomen hebt, zult u ontdekken, dat in uw beschrijvingen een bepaald patroon voorkomt.

Bepaalde zaken komen dus steeds weer voor. U kunt dit altijd weer psychologisch wegverklaren door te zeggen, dat dit waarden van het onderbewustzijn zijn, maar wacht daarmee nu eens even.

U hebt nu eenmaal de mogelijkheid bepaalde kontakten en situaties steeds weer te beleven op grond van een uittredingsbevel, dat u uzelf geeft. Om echter de betrouwbaarheid van dit alles ook meer redelijk te kunnen waarderen, zult u echter op een andere wijze te werk moeten gaan.

Geef uzelf enige tijd controleerbare uittredingsopdrachten. Wanneer u b.v. familie hebt ergens in Canada of Australië - of elders ver weg - moet u uzelf opdragen om na te gaan, wat zij ophet ogenblik dat u "slaapt" doen. Noteer zoveel mogelijk ook de tijd, die u daar hebt waargenomen. Geef uzelf de opdracht hierop in het bijzonder te letten. Er is immers altijd wel een klok af te lezen of iets anders, waardoor u de tijd kunt schatten, zoals de stand van de zon.

U noteert zoals nu reeds gebruikelijk, het beleefde en

ontdek dat u beschrijvingen en aanduidingen nu opeens, daar het zaken uit uw eigen wereld betreft, veel begrijpelijker en nauwkeuriger zijn. Controleer b.v. door middel van een briefje uw waarnemingen: schrijf b.v. eens, of uw verwanten dan en dan rond dat uur nog in het zwembad speelden of iets dergelijks.

In de meeste gevallen zal men zich, indien u de juiste zaken koos, zich dit herinneren en u vragen, van wie u dat nu toch gehoord hebt. En dan weet u tenminste zeker, dat u iets hebt gekonstateerd, dat buiten uw eigen lichamelijke mogelijkheden lag.

Heb je een aantal van dergelijke controle-uittredingen gedaan, dan kun je de proeven nog uitbreiden door b.v. te gaan kijken op plaatsen, waar iets bijzonders aan de hand is. Stel b.v., dat u, kort voor het slapen gaan, op de radio gehoord hebt, dat ergens een ramp plaats vond. Geef uzelf opdracht daar te gaan kijken. Breng zoveel mogelijk gegevens mee terug. Later kunt u dan konstateren, dat een deel van het door u gekonstateerde, vooral saillante details, ook voorkomen in een berichtgeving over de ramp, op foto's daarvan enz. En daar u voordien alles reeds zelf hebt vastgelegd, is er weer een bewijs te meer, dat u inderdaad buitenzintuigelijk en op een andere plaats waarnemingen hebt gedaan.

Zo verwerft u de zekerheid, dat u inderdaad feiten waar kunt nemen, terwijl uw lichaam slaapt. Met die zekerheid zul je gemakkelijker en met meer zelfvertrouwen ook uittredingen kunnen wagen naar sferen. Wat meer is, u zult dan ook meer open gaan staan voor de figuren, die u in de geest of in een sfeer ontmoet. Want u beschouwt dezen nu niet meer als droomfiguren.

Het resultaat van dit alles is, dat je leert op een meer persoonlijke basis kontakten te leggen met niet-stoffelijke werelden. Let wel: ik stel niet, dat alle figuren, die u - zeker wanneer u begint - meent te ontmoeten, werkelijk afzonderlijk van u levende wezens zijn. Op de duur zult u echter ontdekken, dat bepaalde gestalten u nuttige en voor u nieuwe dingen mededelen, terwijl anderen in feite alleen maar uw eigen gedachten, hoop en vrees tot uitdrukking schijnen te brengen.

Op deze wijze leer je steeds beter onderscheid maken tussen gegevens, die vanuit jezelf komen en invloeden van buitenaf, zodat je steeds meer persoonlijke factoren kunt uitschakelen in je buitenzintuigelijke belevingen.

Zo wordt het op de duur mogelijk voor een mens de sferen bewust te betreden. Hij kan daar dan veel leren en heel veel meemaken. Ook waarschuwingen en raadgevingen in verband met het eigen stoffelijk bestaan zal men daar soms kunnen vinden.

Dus waarom zoudt u van de kans, zo beter en bewuster te gaan leven, geen gebruik maken? U draagt ook deze mogelijkheid latent in u, ook al gebruikte u die tot op heden niet. Wat mij trouwens niet bijzonder verwondert. Want ik konstateer steeds weer, dat bepaalde mensen wel over een gezond verstand beschikken, maar dit weigeren te gebruiken, omdat in een leer of sociaal systeem staat, dat het anders is, dan een ieder met zijn gezonde verstand kan konstateren.

Indien u de gegeven procedure en volgorde van proeven

aanhoudt, kunt u echter alsnog deze mogelijkheid ontwikkelen, zonder dat dit gevaren of kans op grote schade met zich brengt.

En wanneer u teveel u bindt aan de meningen, die anderen verkondigen, moet u maar eens naar de mensen van heden zien, die steeds weer beweren, dat in uiterst rechts of uiterst links de waarheid ligt, zonder u de gelegenheid te geven te beseffen, dat tussen de uitersten nog een groot gebied braak ligt. Vanuit mijn standpunt zal een mens, die gezond verstand heeft, toch moeten begrijpen, dat uitersten altijd inspannend en schadelijk zijn, terwijl de weg van het midden altijd weer een juiste en meer ontspannen manier van bereiken biedt.

Maar ja, waar de mensen op een ontspannen en realistische manier hun wegen gaan, worden natuurlijk de verkondigers van zowel links als rechts boos op hen wegens zoveel "lauwheid". Toch zien die ontspannen werkende mensen de optredende situaties en mogelijkheden eerder en duidelijker en leren zij eerder onmiddellijk en geheel op de omstandigheden toegespitst reageren dan alle extremisten samen.

Vertel ik zo iets in meer politieke termen, dan reageren heel wat mensen met een "maar je moet toch ook altijd actie durven voeren?". Actievoeren mag en heeft soms voordelen, maar het moet zeker niet en biedt bovendien zelden een reële oplossing voor een probleem. Wel moet je steeds weer naar de feiten kijken.

Een mens dient te beseffen, dat het weinig zin heeft je alleen te laten motiveren door ideeën en stellingen, wanneer je met feiten te maken hebt. Je moet eerst zo objectief mogelijk de feiten zien. Dan pas kun je, terwijl je reageert, de erkende mogelijkheden misschien wat meer in overeenstemming brengen met je ideeën, zover dit redelijk haalbaar lijkt. De omgekeerde benadering is fout en brengt altijd weer meer moeilijkheden en nutteloze inspanningen.

Zo dien je ook geestelijk te werk te gaan. U hebt zoveel latente vermogens en krachten, mogelijkheden. U kunt b.v. leren uw gehele persoon in te stellen op zaken, die u zoekt, of dit nu metalen zijn, water of iets anders, zelfs ziekten. U kunt leren, u in het bijzonder op bepaalde zaken in te stellen.

Wanneer je beseft, dat dit mogelijk moet zijn en het probeert, zonder eerst allerhande verklaringen en stellingen te ontwerpen om u daarna naar de feiten te richten, zult u steeds weer gekonfronteerd worden met krachten, gaven en mogelijkheden in uzelf, die u nooit hebt gebruikt en waarvan u het bestaan mogelijk nog niet eens beseft hebt.

Waarschijnlijk zult u niet eens weten, hoe dit alles te verklaren en uit te leggen. Trek u er niets van aan, schep steeds meer feiten en beschouw dezen steeds weer met al hun samenhangen eerst, nadat zij gebeurd zijn. Dan kun je met je eigen besef een voor jou voorlopig aanvaardbare verklaring vaak wel vinden.

Zeker is, dat je de methoden leert beheersen, waardoor je steeds meer bewust en volgens eigen wil gebruik zult kunnen maken van je eigen kwaliteiten.

Wat het eerste deel van mijn betoog beëindigt. Wie hierover iets vragen wil, kan dit nu doen.

x Men spreekt wel over het astrale licht en beschouwt de gaven die mensen als helderzienden hebben als psychische afwijkingen. (deels onverstaanbaar).

- Je kunt natuurlijk wel zeggen, dat je iets astraal of op een andere wijze geestelijk doet. Maar dat is een poging tot verklaren. Mijn betoog zegt, dat je allereerst het feit dient te zoeken, dat de verklaring later kan komen en voorlopig onbelangrijk is.

Dat ik daarbij zelf enige verklaring probeerde te geven diende allereerst om het volgende voor u aanvaardbaarder te maken. Ik sprak daarbij over een deel van de energie van de zon, dat niet magnetische reageert of is, maar wel middels geleiders overgebracht kan worden, ook in en op u. Mogelijk beschouwt u dit als astraal, maar volgens mij is dit een zuiver stoffelijke kracht.

Ik hamer hierop, probeer zo redelijk mogelijk mijn onderwerp te benaderen, omdat ik wil voorkomen, dat u gaat zweven. Het is alleen maar lastig, wanneer je weer naar beneden moet komen en wil je blijven zweven, dan dien je een vliegbrevet te halen, voor de gemeenschap dit van je aanvaarden zal.

Laat mij het wezen van de kracht, die u kennelijk inspireerde, proberen duidelijker te maken. In Californie werd de volgende proef gedaan:

Iemand vervaardigde een aantal dozen, van binnen met aluminium bekleed, waarin hij zaad (ik meen gerst of graan) pootte of zaaide. De aluminium binnenbekleding van de dozen werd geaard, ik meen door een draad, die aan een waterleiding bevestigd was.

Vervolgens maakte hij van hetzelfde metaal een soort deksels of plaatjes, die hij niet op, maar iets boven de doosjes aanbracht. De afstand tussen doosje en deksel kon gewijzigd worden.

Daarop verbond hij enkele van deze deksels niet, anderen werden middels een aangesoldeerde draad verbonden met een plaatje koper, dat zich wel in het daglicht, maar altijd diep in de schaduw bevond. Enkele deksels werden echter verbonden met een plaat aluminium en anderen met een plaat koper, die zoveel mogelijk aan het volle zonlicht waren blootgesteld. De afstand was enkele meters.

De doosjes met zaad stonden in een ruimte, waarin alle licht zoveel mogelijk geweerd werd. Dat onder deze omstandigheden de zaden ontkiemden en opkwamen, is al niet bepaald normaal. Het gewas kwam op.

Doosjes zonder verbinding brachten geen gewas voort. De doosjes, die verbonden waren aan de aluminiumplaat, die in de zon lag, vormden chlorofiel, bladgroen dus. M.a.w.: het gewas reageerde hier, of er normale zonlichtverhoudingen heersten in deze geheel donkere kelder.

Het doosje, waarvan de deksel op de koperen plaat in het zonlicht was aangesloten, bracht gewas voort, dat al snel verdroogde en een verbrand uiterlijk toonde, alsof het door te veel zon vergaan was. Dit in een lichtdicht afgesloten vertrek.

Waar het deksel was aangesloten op het plaatje koper, dat blijvend in de schaduw lag, kwam het gewas wel op, maar vormde geen bladgroen.

Ik vertel u over dit meer malen herhaalde experiment,

omdat het mijn stelling van een stoffelijke straling van de zon schijnt te bevestigen. Immers, dit alles lijkt mij alleen denkbaar, wanneer een deel van de zonnekracht door een metalen geleider kan worden overgedragen en een zodanig veld t.a.v. aarde kan vormen, dat een plant hierop reageert, alsof het zonlicht zou zijn. Dit, terwijl de kelder in kwestie altans voor het gezicht donker was en zeker niet voldoende licht ontving om hierdoor de verschijnselen te verklaren.

Dit zijn feiten. Nadruk leggen op iets als links, rechts, astraal e.d. is volgens mij eerder een poging om de feiten te benoemen en te rationaliseren dan een belangrijke vaststelling.

Ik wilde u slechts duidelijk maken, dat er een kracht van de zon komt, die niet magnetische reageert, maar wel levenskracht schijnt te bevatten en verschijnselen mogelijk maakt. Hoe ze genoemd moet worden, lijkt mij minder van belang te zijn dan de vraag, of en zo ja hoe wij daarvan gebruik kunnen maken.

Tot hier toe heb ik de zaak voornamelijk vanuit de stof willen benaderen. Toch wil ik graag nog wel iets verder gaan dan dit.

Elke mens is in mindere of meerdere mate gevoelig voor gedachtenkracht, stromingen. Telepathie is een bekend verschijnsel, ook al heeft niet iedereen het vermogen deze gawe bewust te gebruiken.

Stel nu eens, dat het niveau der energie, die je lichamelijk op kunt brengen of opnemen, mede bepalend kan zijn voor de intensiteit en reikwijdte van de gedachten, die je uitstraalt, terwijl een hoger energieniveau gelijktijdig een soort klankbodem vormt voor inkomende signalen, zodat die a.h.w. versterkt worden en eerder tot je bewustzijn door kunnen dringen.

Dit is een stelling, meer niet. Maar neem haar aan. Wanneer u begint uzelf op te laden met energie, heeft u daardoor ook de mogelijkheid signalen meer bewust te ontvangen en u bewust te worden van zaken, die u anders niet zoudt bemerken.

Gedachtenkracht, denkwijzen enz. liggen echter gemeenlijk op een energieniveau, waarop ook de geest kan reageren en waarbinnen vele geesten bewust kunnen functioneren.

Het contact tussen mens en geest is geen sprookje. Het is niet iets, wat aan enkelen voorbehouden wordt. Het is een latente eigenschap van alle of bijna alle mensen. Er zijn maar heel weinig mensen, die niet sensitief zijn voor dergelijke inwerkingen en signalen.

Hiervoor zal men gemeenlijk echter niet over een voldoende kracht beschikken. Ik heb in het begin reeds duidelijk gemaakt, hoe je, door een soort stille overschilligheid, je aura en jezelf kunt opladen met een kracht, die ook hiervoor bruikbaar is.

Zou het dan zo dwaas zijn om je "in te stellen" en door emotionele rust zoveel krachten op te doen, dat je een sterk en bewust signaal uit kunt stralen naar een bepaalde geest, of, indien je dit liever doet, naar een kracht, waarin je gelooft?

Denk eens aan een je richten tot God b.v. Wanneer je voldoende geladenheid en gespannenheid bezit, zul je na enig wachten ook een antwoord ontvangen. Dat antwoord geef je jezelf wel, maar de inhoud daarvan wordt niet door jou, maar door iets buiten jezelf bepaald.

Op deze wijze zijn beuweste kontakten met de andere werelden gemakkelijker te bereiken. Wanneer je eenmaal een dergelijk kontakt hebt gelegd, blijkt al snel, dat er sprake is van een wisselwerking. De geest, die met u kontakt op wil nemen, zal er immers vanuit zich ook voor proberen te zorgen, dat u meer van de noodzakelijke energie opneemt en u zo van het kontakt geheel bewust kunt worden.

Het is daarbij zelfs mogelijk, dat een geest zichzelf op een bepaalde wijze openstelt voor uw vorm van levenskracht en tussen zichzelf en uw aura een soort leiding maakt, waardoor hij t.a.v. uw mogelijkheden ongeveer gaat werken als een plaatje aluminium in de zon in de proef, die ik u beschreef t.a.v. de planten.

Ook wanneer uzelf geen licht ontvangen kunt door omstandigheden, kunt u door een dergelijke band met de geest toch altijd weer de nodige kracht, het nodige licht, krijgen.

Ik meen zelfs, dat een mens in zich, ook al blijft zij gemeenlijk latent, de krachten van de geest kan vinden, dragen en ontvangen. Ik stel verder, dat de mens, naarmate hij voor dergelijke invloeden meer "openstaat", ook in steeds toenemende en grotere mate over die krachten zal kunnen beschikken.

Zie dit echter niet als een niet actiefzijn, iets als een: ik sta open voor U, oh Heer. Er moet meer bij komen: een eigen poging tot kontakt plus receptiviteit, ontvankelijkheid. Dan pas is een wisselwerking mogelijk en kan de mens een besef ontwikkelen, waarvan een deel niet meer tot zijn zuiver stoffelijke wereld behoort.

Maar de mogelijkheid hiertoe is altijd en voor iedere mens aanwezig. Maar laat ons nog een stap verder gaan, omdat vele vrome mensen kontakt met geesten zullen verwerpen onder het motto, dat je nooit precies weet, met wie je te maken krijgt. Wat overigens waar is.

Indien ik stel: Ik ben Galileï, dan zijn er altijd wel mensen, die morgen verheugd aan anderen mededelen: Gisteren hebben wij met Gallileï gesproken. Maar ik ben Galileï niet. Ik heb wel wat op aarde onder mijn leden gehad, waaraan ik uiteindelijk ben gesuccombeerd, maar zoveel ben ik daardoor toch niet veranderd.

Daarom het volgende: Wanneer u bidt en daarbij ontspannen kunt zijn, alleen bezig met uw gedachten, die u naar God zendt, bereikt u daardoor een toestand, waarin u krachten opneemt en gelijktijdig open zult staan voor elke geestelijke respons op uw gebed.

Let wel: dit vergt enig geduld. U moet ontspannen kunnen wachten op een antwoord. De grote tellende bij vele mensen, die bidden, is wel, dat zij zo druk bezig zijn de Heer te vertellen, wat Hij zou moeten doen, dat zij eenvoudig niet bereid zijn te luisteren, naar hetgeen de Heer hen zegt, dat zij zouden moeten doen.

Tenzij zij natuurlijk het gevoel krijgen, dat de Heer iets van hen verlangt, wat zij al lang van plan waren. Dan gaan zij onmiddellijk aan het werk onder de leuze, dat God dit gewild heeft. Dieu le veut, deo volente. Dat scort kreten heeft op aarde zeker niet alleen een goede en verlichte indruk achter gelaten.

Ik stel, dat bidden op zich eveneens betekent: kontakt opnemen met een andere wereld. En wanneer u nu gewoon met een willekeurige geest in kontakt komt, weet u niet, of deze vanuit uw standpunt goed of slecht, aangenaam of onaangenaam is.

Maar wanneer je je intens richt tot God, kan alleen een geest, die daarmede harmonisch is, kontakt opnemen. Wanneer u dus niet geschoold bent en toch kontakt wilt opnemen met de geestelijke werelden, lijkt het mij verstandig, u allereerst tot God te richten.

Niet, omdat ik meen, dat alle voorstellingen, die mensen zich van God maken zo juist zijn. Integendeel. Maar God betekent voor de meeste mensen een begrip, dat hen kan afstemmen op alles, wat voor hen lichtend en goed is. Het betekent dan ook, dat men eerder in kontakt zal komen met een daarvoor optimale kracht, die - altans vanuit mijn standpunt - in de geest leeft. Daaruit kan men dan weer energie ontvangen enz. enz.

Besef in alle gevallen, dat je een antwoord, of volgens jou dit je door God gegeven wordt of door de geest, niet onmiddellijk verwerkt mag worden. Hoe onredelijk of onlogisch, hoe praktisch en begrijpelijk het je ook voorkomt, je zult er altijd goed aan doen, de ontvangen boodschap eerst vast te leggen.

God spreekt geen dingen, die je als mens meteen juist kunt waarderen en begrijpen en ook de geest is niet altijd even gemakkelijk te volgen. Je hebt gemeenlijk tijd nodig om te begrijpen, wat het voor jou betekent. Leg het vast en beschouw het niet als iets, wat menselijk logisch en rationeel uitlegbaar dient te zijn, maar ga op de indruk af. Vraag je af: Wat zegt dit mij?

Als je op deze wijze te werk gaat, zult u in het begin mogelijk met grote verbazing konstateren, dat een verkregen antwoord veelal geen direct antwoord vormt op je vraag. Wanneer je bidt voor de wereldvrede, kan het antwoord wel luiden, dat je vooral de premie op je verzekeringspolis tijdig moet voldoen.

U meent, dat dit geen juist antwoord kan zijn? Maar zeker wel. Voor u zijn bepaalde zaken als gevoel van zekerheid of juistheid noodzakelijk om een juiste harmonie te bereiken. Het antwoord betekent dus ook niet, dat u zeker binnenkort een ongeluk zult krijgen, maar alleen, dat u zonder dit niet harmonisch zoudt zijn, omdat u het onbewust toch als een te groot risico voelt, wanneer u niet bent verzekerd.

Op deze manier kunnen antwoorden vaak vreemde en schijnbaar onbetekende dingen inhouden. Vrede sluiten met iemand behoeft niet te betekenen, dat u b.v. ongelijk hebt gehad, maar het maakt wel duidelijk, dat voor uw harmonie en ontvankelijkheid voor krachten en boodschappen die vrede noodzakelijk is.

De schijnbaar onzinnige antwoorden hebben dus ten doel uw innerlijke sereniteit te bevorderen en u zo in staat te stellen, meer krachten op te nemen en steeds bewuster en doelmatiger te gaan werken.

Wanneer je bereid bent antwoorden op deze wijze te ontvangen en zo nodig in daden te vertalen, dan is volgens mij ook het gebed een belangrijk middel om de latente krachten, die in je geborgen zijn, te wekken.

De mens is nu eenmaal niet geschapen als een stuk stof, waarin een onsterfelijk zieltje verpakt is. De mens is geschapen als een complex geheel van bewustzijnswaarden en mogelijkheden, voornamelijk bestaande uit vormen van in zich begrensde energie - geestelijke voertuigen - die echter als eenheid tot uiting kunnen komen in een stoffelijk voertuig.

Normaal lijken die geestelijke voertuigen geheel in het stoffelijke bewustzijn verzonken te zijn. Wanneer je echter meer kracht krijgt en meer stoffelijke harmonie en rust bereikt, kunnen deze delen van je eigen ikheid gemakkelijker zichzelf manifesteren en met al hun mogelijkheden en eigenschappen ontplooiën.

Een mens, die op aarde leeft en alleen stoffelijk zintuigelijk bewust is, zal, ondanks zijn logica en stoffelijk bereikte kennis, voor ten hoogste 1/10e deel werkelijk leven. Eerst wanneer je alle geestelijke capaciteiten mede in je leven kunt betrekken en alle, ook de niet zuiver stoffelijke waarnemingsmogelijkheden in je leven kunt betrekken, zul je vollediger en meer bewust kunnen gaan leven.

In u is de kracht tot het volledige leven. Latent, maar aanwezig, of u daarvan nu iets waarmaakt of niet. Wat ik heb willen betogen vanavond, is het volgende:

Wanneer u probeert alleen stoffelijk redelijk te leven, zal dit in uw eigen wereld vaak noodzakelijk en zelfs onvermijdelijk zijn. Maar op het ogenblik, dat u van alle stoffelijke logica en redelijkheid een dogma maakt, waardoor een realiseren van de andere mogelijkheden van het ik niet meer mogelijk is, doet u aan zelfverminking.

U bent meer, u kunt meer, ook vanuit uw eigen bewustzijn en vermogen, dan zintuigelijk redelijk denkbaar is. U bent meer dan alleen maar een zintuigelijk redelijke mens. En indien u aan eenmaal innerlijke bereikte konklusies en de in uw vergaarde krachten dan toch wel en binnen het kader van menselijke redelijkheid uiting geeft, zo is dit aanvaardbaar en zelfs voor u nuttig, zolang u nog een stofmens bent.

Dit is de weg van het midden: niet alleen geestelijk of alleen stoffelijk denken en streven, maar de mogelijkheden en middelen van beide waarden zodanig tesamenvoegen, dat je daardoor jezelf meer waar maakt en gelijktijdig de kosmos en je eigen bestaan daarin bewuster en intenser beleeft.

Hebt u nog kommentaar?

x Kan de emotionele ontspanning, waarvan u spreekt, niet eenvoudiger bereikt worden door meditatie?

- Meditatie is een van de wegen. Ik heb het gebed in het bijzonder vernoemd, omdat er mensen zijn, die dit als geheel waardeloos terzijde willen schuiven. Maar meditatie en vele andere werkwijzen zijn bruikbaar, ook al heb ik dezen niet afzonderlijk genoemd of aanbevolen.

Ik heb zoveel mogelijk was vermeden voorkeuren uit te spreken, maar wilde wel wijzen op mogelijkheden in de mens, die vanuit mijn standpunt zeer belangrijk zijn, maar die ik zover mij mogelijk was vanuit uw menselijk standpunt probeerde te benaderen.

x Moeten hart en verstand niet in evenwicht zijn?

- Wanneer dit bij alle mensen inderdaad het geval zou zijn, zouden velen naar ik vrees onmiddellijk een hartverlamming krijgen.

U bedoelt: of gevoel en rede niet in evenwicht moeten zijn? Mijn antwoord: inderdaad. Wanneer emotie gedempt kan worden door de rede en gelijktijdig de rede gestimuleerd kan worden door de emotie, ontstaat voor de mens een voor hem juister leef en handelingspatroon.

Vergeet echter niet, dat iemand, die zijn emoties niet voldoende kent en beheerst, vaak ook in zijn redelijke benadering van zijn wereld dermate begrensd zal worden, dat hij in feite de mogelijkheid niet meer vindt om juist te reageren en de vele latente mogelijkheden, die hij in zich draagt, te ontwikkelen. Wat jammer zou zijn.

x U stelt, dat de mensenwereld vanuit zich de latente gave bezit om met de geestenwereld in kontakt te komen. Dat kan ik niet aannemen.

- Hierdoor zult u het voor uzelf heel moeilijk, zoal mogelijk, maken, inderdaad tot kontakt met de werelden van de geest te komen.

U gelooft in een boek, waarin staat, dat dit alleen vanuit de geesten wereld mogelijk is. U stelt geloof dus tegenover mijn stellingen. Ik echter stel, dat u mij niet behoeft te geloven, omdat u de juistheid van mijn woorden zelf en aan uzelve kunt bewijzen. Ik heb duidelijk aangegeven, hoe.

Ten tweede: Ik heb niet beweerd, dat u vanuit de stof een geest kunt oproepen en kontakt afdwingen, ook wanneer een geest dit niet wil. Ik heb slechts gezegd, dat u zelfs middels gebed uw gedachten kunt laten doordringen tot bepaalde sferen en dat daarop een antwoord zal komen.

Vanuit mijn standpunt, in mijn zienswijze en op grond van mijn ervaringen, bezit elke mens de - meestal latente - mogelijkheid om zelf en direct in kontakt te komen met de sferen. Indien u zegt, dat u anders gelooft, is dit echter uw goede recht.

x Kunt u mij helpen een godsgeest te bereiken, die mij nader inzicht kan geven in de Schrift?

- Zover mij dit mogelijk is, zal ik aan uw wens tegemoet proberen te komen, maar niet hier. Toch wil ik opmerken, dat u, wanneer u naar de inhoud van mijn lezing ziet en niet alleen naar woorden en formules, daarin vele in de schrift genoemde mogelijkheden worden aangeduid. Jezus zegt: Ga uit, genees de zieken en drijf duivelen uit in Mijnen Naam en de Naam des Vaders. Wij proberen u te leren, hoe u dit kunt doen. Ik heb u de praktische weg gewezen, de kans om het ook inderdaad te doen.

Jezus leert, dat wij zelfs onze vijanden en hen, die ons haten, lief moeten hebben. Ons werk probeert dit, compleet met

hoe en waarom, de mensen bij te brengen. Kortom: hetgeen wij proberen de mensen te brengen, bestaat wel degelijk uit evangelische waarheden, maar dan niet als dogma's, die buiten de werkelijkheid staan, maar als eenvoudige en door de mens zo redelijk mogelijke beschouwingen, waardoor hij zijn eigen wereld beter gaat begrijpen, zijn eigen mogelijkheden beter leert beseffen en de kans heeft zijn mogelijkheden ook te ontplooiën, ongeacht geloofsaanvaarding of denken, zolang hij maar bereid is zijn werkelijke mogelijkheden te gebruiken.

Ik dacht, dat dit het belangrijkste punt vormt in het werk van onze Orde. Wij noemen ons niet voor niets "de verdraagzamen", want de waarheid is één, ook al wordt zij in vele verschillende woorden uitgedrukt. En dat is iets, wat ons tot onze benadering van de mensen brengt en gelijktijdig de reden vormt voor het feit, dat wij ons, tenzij in bijzondere onderwerpen, niet bezig plegen te houden met de Schrift of de uitleg daarvan.

U moge mij dit uitvoerige antwoord vergeven. En hiermede beëindig ik tevens mijn bijdrage aan deze bijeenkomst. Ik dank u voor uw aandacht en wens u allen verder een

Goeden avond.

(vragen sterk bekort)

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Het tweede gedeelte van deze bijeenkomsten proberen wij altijd weer toch iets aan esoterie te doen. U hebt al zoveel geestelijke waarden moeten verwerken, naar ik vermoed, dat ik het op mijn eigen wijze en iets luchtiger zou willen aanpakken.

Een mens zoekt naar de waarheid. Maar wanneer je denkt over de waarheid, bereik je nooit je doel. De waarheid is geen weten, de waarheid is gevoel, waardoor dat, wat je weet, een inhoud krijgt, die verder gaat dan al, wat naar je wel beseft, slechts op de aard bestaat.

Waarheid is een droom. En als je zegt: Ik weet, wat waar is, bewijs je slechts, hoezeer de onwaarheid je bekoort. Want wie kan God begrijpen, en wie het Scheppend Woord? Wie kan het geboren zijn van sterren verklaren, niet alleen als feit, maar als deel van een totaal gebeuren van een vaste werkelijkheid? Je kunt het niet.

Maar als je zegt, dat je dan toch de waarheid weet, zo komt dit, omdat je van dat al, wat waar is, altijd veel te veel vergeet.

En zoek je naar het goede leven, zo vraag ik u: zijn goed en kwaad dan vaste dingen, voor eeuwig eender neergeschreven? Hoe komt het dan, dat, wat hier geldt als goed, eens werd verworpen en het verworpene van een verleden tijd nu wordt gezien als summum, ja, summarum, van alle diepe goetheid?

Wordt goed dan kwaad, wordt kwaad het goede? Misschien weet u wat ik bedoel, wanneer ik zeg:

Voor mij is slechts het goede dat, wat ik als licht gevoel en kwaad is al, wat duisternis is, wat ondragelijk wordt, indien jezelf dit zult zijn. Het werkelijke kwaad is een onrust, die verder grijpt dan leed en pijn en onbegrip.

Het licht? Ik noem het licht het goede, omdat mijn wezen daarin leeft en omdat daarin voor zichzelf het nieuwe kracht en weten tot gelukkig leven weeft.

Ach, goed en kwaad ... wie zal het zeggen? Wie is de rechter, die bestaat en u op aarde uit kan leggen, hoe het is? Hoe in de eeuwigheid is vastgelegd: dit is het goede, dat het kwade? Dit is het enige kosmische recht?

O, mensen zijn er wel, die zeggen: ik weet precies: 't is goed, 't is kwaad, omdat er achter mij het weten van de Here staat. Dat is geloven, is gevoelen. En wat men goed noemt, is soms kwaad, wanneer men ziet, wat het betekent voor iemand, die er anders tegenover staat.

Oordeelt niet, opdat jij niet geoordeeld worde. 't Is mooi geschreven, juist gezegd. Maar juist een oordeel acht de mens op aarde een noodzaak, plicht en goddelijk recht.

Ik zeg: als je naar waarheid zoekt, weet dat je niet weet bovenal. Want hij, die niet weet, die zal zoeken. En ik weet, dat alleen door zoeken men ooit de waarheid vinden zal.

Dan is het goede 't werkelijk leven. Dan is het licht de eenheid van het bestaan, het boven alle van gaan komen en misschien voor het eerst bewust gaan leven.

Maar als je nog op aarde bestaat, of door de sferen loopt te zweven, vergeet, dat goed en kwaad bestaan als vaste wet en vast gegeven en wees slechts in jezelf goed.

Dan kom je tot een innerlijk beseffen en een streven, waardoor je steeds meer licht ontmoet.

Zo, wat zoudt u daarvan zeggen. (mooi vers) Dat is maar een stuntje. Het is helemaal geen kunst zo ongeveer op rijm te spreken, want mijn tijdsbesef is anders dan het uwe, dus ik kan over mijn woorden lekker lang nadenken.

Maar daarmee heb ik toch in feite het onderwerp aangesneden, waarom het gaat. Want esoterie is een diep in jezelf zoeken. Maar als je diep in jezelf zoekt, dan ontdek je, dat er voor jou persoonlijk wel waar en onwaar, goed en kwaad bestaan, maar niet als kosmische waarheid of kosmische norm.

Voor jezelf voel je, wat je moet zijn, voel je ook, wat je moet worden. Maar hoe dit voor een ander is, weet je niet. Wat het eerste begin van alle wijsheid is, naar ik meen. Een mens, die zijn eigen beperkingen kent, bereikt het meeste, want hij zal nooit iets doen, waartoe hij feitelijk niet in staat is.

Een mens, die zijn eigen noodzaken kent, zal dingen wagen op een voor anderen onbegrijpelijke wijze, maar hij waagt, omdat hij juist daardoor zichzelf waarmaakt en dit ziet als een deel van zijn persoonlijke noodzaken en mogelijkheden.

Dan kun je dus een ander nooit beoordelen naar jezelf. Een ander is nu eenmaal anders dan u. En wat ik hier probeer samenteweven is meer dan een leer. Het is voornamelijk het denkbeeld, dat wij allen leven in de waarheid, allen en zonder uitzondering, zodat wij allen ook deel hebben, zonder enige uitzondering, aan alles wat wij beseffen, of wij het nu goed of kwaad noemen.

Wij kunnen ons van dit alles niet losmaken. Een esotericus zal vaak beseffen, dat je als mens op een gegeven ogenblik stoffelijk niet werkelijk vrij meer bent, omdat de mogelijkheden, die er stoffelijk voor jou nog bestaan, grotendeels onaanvaardbaar voor je worden, zodat je alleen nog continueert, wat er reeds is.

Maar hij zal ook zeggen: wat is dit van belang, zolang ik voor en in mijzelf maar kan gevoelen, dat ik streef naar het voor mij goede, licht erken in mijzelf en nog de mogelijkheid vindt, de wereld rond mij nog iets lichter voor anderen te maken?

Ben je, wanneer je zo beseft en leeft, niet veel verder dan iemand, die roept, dat hij - zij vrij wil zijn en daarom alle banden breekt, maar niet weet, wat hij/zij met die vrijheid dan verder moet doen?

Er zijn zelfs mensen, die zeggen: ik wil vrij zijn van alle esoterie, van alle regels, zelfs van God en Zijn wetten. Ik kan hen zelfs wel begrijpen, maar zou hen willen vragen: Wanneer je dan die vrijheid eenmaal hebt gewonnen, wat blijft je dan nog over?

Je draagt toch wetten in jezelf gegrift? Zoals je moet eten om te leven, moet ademen om niet te stikken, zo goed zul je moeten beantwoorden aan de wetten, die je ingeschapen zijn. En wanneer u alleen maar dingen doet, waarmee u het innerlijk zelf niet geheel eens bent, dan kunt u toch niet gelukkig zijn, dan heeft u geen veerkracht, geen levenskracht meer?

Werkelijke esoterie behelst niet alleen maar een: 'in mijzelf dring ik door tot God. Ook al kunt u dit soms beleven. Want van dat gebeuren kunt u maar heel weinig tot uw bewustzijn terug brengen. Esoterie is geloof ik vooral een beseffen, wie en wat je bent, een durven zeggen: dit ben ik en zozeer ben ik met delen van het andere verwant, dat ik mijzelf daarin herken.

Ik geloof, dat er geen grotere liefde bestaat dan die van iemand, die in zichzelf bewust - ziet, hoezeer hij toch ook leeft in al het andere.

Ik geloof niet, dat er een grotere kracht kan bestaan dan die van iemand, mens, geest, of wat dan ook, die zegt: Ik ben zozeer één met al het bestaande, dat ik als vorm, als persoon alleen nog belangrijk ben, zover al het bestaande in mij bevestigd wordt.

Maar ja, voor je zover bent.... Ik nam de mensen best begrijpen, die zeggen: ik moet mijn eigen weg zoeken, maar ik heb zo genoeg van alle ellende. Ik wil wel geestelijk bewust zijn, maar waarom maken de anderen mij het leven zo moeilijk. U denkt mogelijk ook zo. Nogmaals: ik heb daarvoor alle begrip. Maar is het werkelijk wel zo belangrijk?

Werkelijke esoterie is: beseffen wat je zelf bent en erkennen dat al, wat jezelf bent, ook elders aanwezig is, zij het als mogelijkheid, zij het als feit, dat je al het andere lief kunt hebben gelijk jezelf. Om dan, uit deze liefde en het besef van je eigen zijn, zo waar mogelijk te leven.

Ik meen, dat dit de werkelijke esoterische bewustwording is.

Goeden avond.

(bekort)

d-d- 14 april 1978